

adviescommissie afgesloten strafzaken (ACAS) jaarverslag 2019 »

inhoudsopgave & bijlagen

1. Inleiding

2. De ACAS

3. De werkzaamheden van de ACAS

4. Algemene zaken

5. Tot slot

*Bijlage:
Samenvatting van de zaken waarin de ACAS in 2019 een advies heeft uitgebracht*

Colofon

1. *Inleiding*

In dit jaarverslag van de Adviescommissie afgesloten strafzaken (hierna: ACAS) over 2019 wordt in paragraaf 2 eerst aandacht besteed aan de taak en bevoegdheden, alsmede aan de samenstelling van de ACAS in 2019. In paragraaf 3 worden de activiteiten van de ACAS uiteengezet: daarbij wordt de stand van de advisering besproken en wordt kort stilgestaan bij de inhoud van de adviezen. In paragraaf 4 wordt ingegaan op de beschikbaarheid van (dossier)stukken en stukken van overtuiging ten behoeve van ACAS-zaken en wordt vervolgens kort aandacht besteed aan de discussie rondom de doeltreffendheid van de huidige herzieningswetgeving. Tot slot wordt in paragraaf 5 de balans opgemaakt. De bijlage bevat een korte samenvatting van de zaak waarin de ACAS in 2019 advies heeft uitgebracht en van de zaak waarin de ACAS in 2019 op verzoek van de AG een schriftelijke reactie heeft gegeven.

2. *De ACAS*

2.1. TAAK EN BEVOEGDHEDEN

Wanneer het gaat om een veroordeling wegens een misdrijf waarop een gevangenisstraf van twaalf jaar of meer staat en de rechtsorde door dit misdrijf ernstig is geschokt, kan de advocaat van een veroordeelde ter voorbereiding van een herzieningsaanvraag bij de procureur-generaal bij de Hoge Raad der Nederlanden een verzoek indienen tot het verrichten van nader onderzoek naar de aanwezigheid van een grond voor herziening als bedoeld in artikel 457, lid 1, onder c Sv. Vereist is dat er voldoende aanwijzingen zijn dat mogelijkerwijs sprake is van een grond tot herziening en dat het verzochte onderzoek in dat kader noodzakelijk is. De procureur-generaal kan – en is bij veroordelingen tot gevangenisstraf van zes jaren of meer daartoe verplicht – advies vragen aan de ACAS, ingesteld op grond van de Wet hervorming herziening ten voordele van 11 oktober 2012 (Staatsblad 2012, nr. 275). De ACAS adviseert over de wenselijkheid en de inhoud van nader onderzoek. Afhankelijk van de resultaten van dit onderzoek kan daarna een verzoek of een vordering tot herziening bij de Hoge Raad volgen.

Om de ACAS in staat te stellen haar adviesfunctie te vervullen is de ACAS in het Besluit adviescommissie afgesloten strafzaken van 12 september 2012¹ (hierna: het Besluit) een aantal bevoegdheden toegekend, variërend van de bevoegdheid tot kennisname van processtukken en het horen van personen die bij het onderzoek in strafzaak zijn betrokken tot en met het raadplegen van of zich laten bijstaan door een deskundige. Gegeven de taakopdracht is het niet de bedoeling dat de ACAS eventueel nader onderzoek zelf verricht. Indien de ACAS bepaalde – andere dan de hiervoor genoemde – onderzoekshandelingen wenselijk acht, bijvoorbeeld het (doen) horen van de veroordeelde of bepaalde getuigen, kan zij de procureur-generaal adviseren de betreffende specifieke onderzoekshandelingen te doen uitvoeren. De procureur-generaal kan, indien gewenst, tijdens of na de uitvoering van dit nader onderzoek opnieuw een oordeel van de ACAS vragen.

¹ Stb. 2012, nr. 405.

2.2. SAMENSTELLING IN 2019

Conform de artikelen 3-6 van het Besluit bestaat de ACAS uit vijf leden en vijf plaatsvervangend leden, onder wie twee wetenschappers, een deskundige op het terrein van de politiepraktijk, een advocaat en een lid van het Openbaar Ministerie, ondersteund door een secretaris. In 2019 zag de samenstelling van de ACAS er als volgt uit.

Vaste leden:

- prof. mr. C.P.M. Cleiren, tevens voorzitter, hoogleraar straf(proces)recht aan de Faculteit der Rechtsgeleerdheid van de Universiteit Leiden;
- prof. dr. H.L.G.J. Merckelbach, tevens plaatsvervangend voorzitter, hoogleraar rechtspsychologie aan de Faculteit der Psychologie en Neurowetenschappen van de Universiteit Maastricht;
- mr. F. Posthumus, senior advocaat-generaal bij het ressortsparket, vestiging Amsterdam;
- prof. mr. A.A. Franken, hoogleraar straf(proces)recht aan de Universiteit Utrecht, tevens advocaat;
- B.R. Visser MPA, voormalig hoofd School voor Politieleiderschap en voormalig korpschef Politie Kennemerland.

Plaatsvervangende leden:

- prof. mr. dr. W.L.J.M. (Wilma) Duijst, hoogleraar forensische geneeskunde en gezondheidsstrafrecht aan de Universiteit Maastricht;
- prof. dr. E.G.C. Rassin, bijzonder hoogleraar rechtspsychologie aan de Erasmus Universiteit Rotterdam;
- mr. dr. W.N. (Ward) Ferdinandusse, senior officier van justitie bij het Landelijk Parket;
- mr. J.I.M.G. Jahae, advocaat;
- C.J. Heijnsman, voormalig hoofd-commissaris van politie, politiechef van de regionale eenheid Oost Nederland.

Secretaris:

- mr. drs. V.M.L. Sebel, wetenschappelijk medewerker bij de Hoge Raad der Nederlanden.

3.

De werkzaamheden van de ACAS

3.1. STAND VAN DE ADVISERING

De ACAS heeft in 2019 één advies als bedoeld in art. 462 Sv uitgebracht. Tevens heeft de ACAS op verzoek van de AG een schriftelijke reactie gegeven in een zaak waarin de ACAS eerder advies heeft uitgebracht. Daartoe heeft de ACAS in 2019 vijf maal voltallig vergaderd. Daarnaast is meerdere keren vergaderd in subcommissies. Op 31 december 2019 had de ACAS in totaal in 38 zaken een (eind)advies uitgebracht. Zie [overzicht van verzoeken tot nader onderzoek](#).

In 2019 heeft de ACAS geen nieuwe adviesvragen van de procureur-generaal² ontvangen, noch een adviesvraag van de Hoge Raad³. De ACAS heeft momenteel nog één zaak in behandeling.

3.2. INHOUD VAN DE ADVIEZEN

In de zaak waarin de ACAS in 2019 advies uitbracht (Campingmoord te Petten, zaaknummer 037)⁴, heeft de ACAS niet alleen gebruik gemaakt van haar onderzoeksbevoegdheden maar (uiteindelijk) ook geadviseerd tot het doen van nader onderzoek.

² In de zin van art. 462, lid 1 Sv.

³ In de zin van art. 465 lid 5 Sv.

⁴ Zie voor een korte beschrijving van de zaak de bijlage.

De ACAS is in de bewuste zaak allereerst nagegaan of de opname van de op 21 juli 1994 gehouden reconstructie nog bewaard is gebleven. Deze opname kon uiteindelijk worden getraceerd. Tevens heeft de ACAS laten nagaan of de destijds in beslag genomen voorwerpen nog beschikbaar zijn. Navraag bij het NFI, de afdeling Forensische opsporing van de politie en de Dienst Domeinen Roerende Zaken met betrekking tot de destijds in beslag genomen voorwerpen heeft evenwel geen resultaat opgeleverd.

Omdat op basis van het dossier niet kon worden vastgesteld waarom al vroeg in het opsporingsonderzoek het oorspronkelijke scenario, waarin een reisgenoot de dader is, terzijde is geschoven heeft de ACAS in het kader van haar onderzoek, op basis van art. 8, tweede lid van het Besluit vervolgens gesprekken gevoerd met een aantal betrokkenen bij het opsporingsonderzoek. De ACAS heeft in dat kader gesproken met de toenmalige teamleider en de tactisch coördinator van de politie, alsmede met de toenmalige zaaksofficier van justitie en een rechterlijk ambtenaar in opleiding die zijdelings bij het onderzoek betrokken was.

In het advies dat de ACAS vervolgens heeft uitgebracht, overweegt de ACAS dat het oorspronkelijke scenario niet inconsistent is met de chronologie van de gebeurtenissen zoals die op basis van de verklaringen in het dossier kunnen worden gereconstrueerd. Gelet hierop en in aanmerking genomen dat het oorspronkelijke scenario ook door het rechte team enige tijd is omarmd en om onduidelijke redenen terzijde is geschoven, kan de veroordeling naar oordeel van de ACAS als potentieel onveilig worden aangemerkt.⁵ Mede gelet op het feit dat de wijziging van de herzieningsregeling (mede) in het teken heeft gestaan van een verruiming van de mogelijkheden om (nader) onderzoek te doen en om na te gaan of de door de Hoge Raad bij zijn

⁵ Onder een ‘potentieel onveilige veroordeling’ verstaat de ACAS een eindspraak die een groter dan gebruikelijk risico op een onjuiste vaststelling van de relevante feiten in zich bergt, omdat de destijds gebruikte bewijsmiddelen, de destijds gebruikte bewijsconstructie en/of de destijds gebruikte bewijsoverwegingen in elk geval naar hedendaags inzicht serieus te nemen vragen oproepen in termen van betrouwbaarheid, deugdelijkheid en/of wetenschappelijke onderbouwing - zonder dat reeds een nieuw gegeven bestaat dat de basis kan vormen voor een herzieningsverzoek. Daartoe rekent de ACAS onder meer zaken waarin forensisch-technisch bewijs afwezig is en de bewezenverklaring vergaand stoelt op een bekende verklaring die naar huidig inzicht twijfel oproept. Zie in dat kader: [Adviescommissie afgesloten strafzaken. Jaarverslag 2017, p. 10](#)

beoordeling van het in 2010 ingediende herzieningsverzoek vastgestelde tekortkomingen wellicht kunnen worden verholpen, heeft de ACAS geadviseerd om nader onderzoek te laten doen naar de beweringen van personen die in het eerder ingediende herzieningsverzoek worden opgevoerd als eventueel ontlastende getuigen. Tevens acht de ACAS het wenselijk om een deskundige te benoemen die (de betrouwbaarheid van) de bekende verklaring van de verzoeker kan onderzoeken.

De advocaat-generaal volgde dit advies. De zaak is op moment van schrijven nog in behandeling.

Voorts heeft de ACAS in 2019 op verzoek van de AG een schriftelijke reactie gegeven naar aanleiding van het tussenarrest van de Hoge Raad in de Rosmalense flatmoord (ACAS 032).⁶ In deze reactie heeft de ACAS tot uitdrukking gebracht het van belang te achten om duidelijkheid te verkrijgen over de vakinhoudelijke waarde die aan de conclusies van de verschillende rapporten kan worden verbonden.

⁶ Zie HR 13 november 2018, ECLI:NL:HR:2018:2095. Zie voor een korte beschrijving van de zaak de bijlage.

Dit tegen de achtergrond van de informatie die naar voren komt uit het verhoor van de (waarnemend) huisarts en gelet op het feit dat de veroordeling van de gewezen verdachte in belangrijke mate steunt op de oorspronkelijke deskundigenrapporten. Zodoende heeft de ACAS in de eerste plaats geadviseerd om de deskundigen van het NFI op hun beurt weer in de gelegenheid te stellen te reageren op de reacties van de oorspronkelijke deskundigen. Indien dit andermaal niet leidt tot een redelijke mate van consensus adviseert de ACAS om een derde, onafhankelijke expert te vragen zich uit te laten over de opvattingen en conclusies die zijn neergelegd in de reeds opgemaakte rapportages, dan wel (eventueel) nog op te maken rapportage(s). De ACAS heeft tevens de mogelijkheid geopperd om nader onderzoek te doen naar de mogelijke aanwezigheid van waanachtige belevingen bij het slachtoffer, bijvoorbeeld door familieleden en/of bekenden daarover te (laten) horen en/of – voor zover mogelijk – door het medisch/psychiatrisch dossier van het slachtoffer te (laten) bekijken op de aanwezigheid van relevant materiaal.

De zaak is op moment van schrijven nog in behandeling.

4. Algemene zaken

4.1. BESCHIKBAARHEID (DOSSIER)-STUKKEN EN STUKKEN VAN OVERTUIGING

De ACAS heeft inmiddels in totaal in tien zaken (waaronder drie samenhangende zaken), al dan niet na eerst gebruik te hebben gemaakt van de eigen bevoegdheden, geoordeeld dat nader onderzoek uiteindelijk wenselijk is. In een dergelijk advies ligt besloten dat de ACAS dit onderzoek noodzakelijk en mogelijk acht. In een meerderheid van de gevallen komt de ACAS evenwel (uiteindelijk) tot de conclusie dat nader onderzoek niet wenselijk is. Als de ACAS oordeelt dat nader onderzoek niet wenselijk is, kan dat komen omdat zij dergelijk onderzoek voor overbodig en/of onvoldoende informatief houdt (bijvoorbeeld omdat, wat ook de uitkomsten van eventueel onderzoek zullen zijn, de bewijsconstructie niet wezenlijk wordt aangetast). Het kan ook zijn dat nader onderzoek wel wenselijk maar niet mogelijk is (bijvoorbeeld omdat forensisch onderzoek naar bepaalde stukken van overtuiging niet meer mogelijk is aangezien ze niet meer kunnen worden getraceerd of bijvoorbeeld zijn vernietigd).

De kans dat in de zaken waarover de ACAS zich buigt nog aanknopingspunten worden gevonden is mede afhankelijk van de

beschikbaarheid van bewaard materiaal.⁷ Naast het politiedossier en de processtukken geldt dat het voor de ACAS van belang kan zijn om ook kennis te kunnen nemen van eventuele andere stukken. Daaronder vallen stukken die in beginsel nooit processtuk zijn zoals een politie-journaal, om bijvoorbeeld te kunnen vaststellen of (nader) forensisch technisch onderzoek zinvol is, of om eventuele andere mogelijke scenario's te kunnen beoordelen. Ook stukken die niet aan het procesdossier zijn toegevoegd, bijvoorbeeld omdat deze destijds niet vatbaar voor onderzoek waren of niet van belang werden geacht voor de zaak, kunnen hieronder worden begrepen.⁸ Juist gegevens die in de strafzaak of ter terechtzitting niet aan de orde zijn geweest maar in het opsporingsonderzoek de revue zijn gepasseerd, zijn wellicht naar huidige

⁷ Een stuk kan niet tegelijkertijd processtuk en stuk van overtuiging zijn: in het wetboek van Strafvordering worden processtukken en de stukken van overtuiging als elkaar uitsluitende categorieën naast elkaar gesteld. Zie art. 102 lid 1 en 3, 102a lid 3 en 510 lid 4 Sv. In de artikelen 258 lid 6, 315 lid 1, 346 lid 2 en 414 lid 1 Sv worden in lijn hiermee bescheiden en stukken van overtuiging als elkaar uitsluitende categorieën naast elkaar gesteld.

⁸ Daarbij kan bijvoorbeeld worden gedacht aan stukken van overtuiging of opgemaakte aan processen-verbaal die uiteindelijk niet relevant geacht werden, alsmede aan politiejournaals en vergelijkbare (interne) memo's.

maatstaven wel vatbaar voor (nader) onderzoek en kunnen bij uitstek een nieuw of ander licht op de zaak werpen.

In het verleden heeft de ACAS ervoor gepleit om de regels over bewaartermijnen van stukken, mede gelet op de steeds grotere mogelijkheden van het forensisch-technisch onderzoek, te verlengen. De ACAS vraagt hier nogmaals aandacht voor aangezien het in de praktijk nog steeds moeilijk blijkt te zijn om dergelijke stukken te traceren, al dan niet omdat deze vernietigd zijn omdat de huidige bewaartermijnen voor dit soort zaken te kort zijn. Daardoor gaat evenwel mogelijk relevante informatie verloren, terwijl deze informatie uiteindelijk cruciaal zou kunnen zijn voor een succesvolle herziening. Zodoende zouden wellicht lange(re) bewaartermijnen kunnen worden gesteld voor alle stukken in zaken die voldoen aan de wettelijke drempel voor een verzoek tot nader onderzoek. Dit klemmt temeer in zaken die de ACAS als potentieel onveilig aanmerkt.⁹

Juist in dit type zaken schort het veelal aan bruikbare aanknopingspunten: relevant onderzoeksmateriaal is doorgaans niet of nauwelijks meer beschikbaar, mogelijk als gevolg van het tijdsverloop, maar wellicht ook omdat forensisch-technisch onderzoek in de tijdperiode waarin de betreffende zaken speelden destijds nog in de kinderschoenen stond.

4.2. DISCUSSIE DOELTREFFENDHEID HUIDIGE HERZIENINGSWETGEVING

In 2018 is de doeltreffendheid van de op 1 oktober 2012 in werking getreden Wet hervorming herziening ten voordele geëvalueerd.¹⁰ Uit de evaluatie kwam kort samengevat naar voren dat de wetswijziging voldoet aan de doelstelling.

⁹ Te weten: een einduitspraak die een groter dan gebruikelijk risico op een onjuiste vaststelling van de relevante feiten in zich bergt, omdat de destijds gebruikte bewijsmiddelen, de destijds gebruikte bewijsconstructie en/of de destijds gebruikte bewijsoverwegingen in elk geval naar hedendaags inzicht serieus te nemen vragen oproepen in termen van betrouwbaarheid, deugdelijkheid en/of wetenschappelijke onderbouwing - zonder dat reeds een nieuw gegeven bestaat dat de basis kan vormen voor een herzieningsverzoek. Adviescommissie afgesloten strafzaken. Jaarverslag 2017, p. 10. Zie ook: Franken, S., Markusse, D. & Wouters, T. (2018), 'Potentieel onveilige veroordelingen en de ACAS', Expertise en Recht, 6, p. 247.

De onderzoekers concluderen onder meer dat met de wetswijziging een betere balans is ontstaan tussen enerzijds het bieden van rechtsbescherming tegen een onjuiste veroordeling en anderzijds het bieden van rechtszekerheid die van de onherroepelijke veroordeling uitgaat. Hoewel het belang van rechtszekerheid een aantasting van het gezag van gewijsde niet snel toelaat is de herzieningsprocedure volgens de onderzoekers toegankelijker geworden. Daarmee is de rechtsbeschermende functie van de herziening van afgesloten strafzaken versterkt, terwijl het uitzonderlijke karakter van de herziening van afgesloten strafzaken als buitengewoon rechtsmiddel behouden is gebleven.

¹⁰ Zie J.S. Nan, N.L. Holvast, S.M.A. Lestrade, P.A.M. Mevis & P. Mascini, *Victa vincit veritas? Evaluatie Wet hervorming herziening ten voordele*, Den Haag: WODC 2018.

Niettemin is de discussie rondom de doeltreffendheid van de wet, zowel binnen de wetenschap als binnen de politiek, nog steeds gaande.¹¹ In parlementaire kringen lijkt deze zich met name toe te spitsen op (verlaging van) de drempel voor herziening middels een novum.¹²

Daarbij concentreert de discussie zich vooral op de (al dan niet te strikte) taakopvatting van de ACAS en de (al dan niet gewenste verruiming van de) invulling van het novumcriterium.

Met de introductie van de hiervoor reeds genoemde potentieel onveilige veroordeling heeft de ACAS laten zien dat zij verder kijkt dan het juridische oordeel van de advocaat-generaal en het uiteindelijke oordeel van de Hoge Raad.

11 Vgl. in dat kader bijvoorbeeld het themanummer ‘Gerechtelijke dwalingen en herziening’, E&R 2018, afl. 6.

12 Zie Aanhangsel Handelingen II 2018/19, nr. 3304 (vragen en antwoorden over het verlagen van drempels voor de herziening van afgesloten strafzaken); Kamerstukken II 2018/19, 29279, 495; Rondetafelgesprek vaste commissie voor Justitie en Veiligheid 22 mei 2019 over de evaluatie Wet hervorming herziening ten voordele; Kamerstukken II 2019/20, 29279, 543.

Sinds de introductie van dit criterium heeft de ACAS vijf zaken (waaronder drie samenhangende zaken) als zodanig aangemerkt.¹³ In geen van deze zaken is tot op heden (eind)uitspraak gedaan door de Hoge Raad.¹⁴ Aangezien de Hoge Raad uiteindelijk beoordeelt

– en ook moet beoordelen – of een aangedragen, de rechter eerder onbekend gebleven gegeven het ernstige vermoeden wekt dat deze dan tot een vrijspraak (etc.) zou zijn gekomen, zal pas wanneer de Hoge Raad in deze zaken arrest heeft gewezen duidelijkheid komen over de vraag of de huidige herzieningswetgeving voldoende ruimte biedt om ook potentieel onveilige veroordelingen te redresseren.

13 Te weten de veroordelingen in ACAS-zaken 022, 026 en 028 (Arnhemse villamoord), 032 (Rosmalense flatmoord) en 037 (Campingmoord te Petten).

14 In de zaken 022, 026 en 028 (Arnhemse villamoord) heeft de AG inmiddels de fase van het nader onderzoek afgesloten en het aan de veroordeelden gelaten een herzieningsverzoek in te dienen; in zaak 032 (Rosmalense flatmoord) heeft de Hoge Raad na een door de AG ingediende vordering tot herziening bij tussenarrest de stukken opnieuw in handen van de AG gesteld voor aanvullend onderzoek (ECLI:NL:HR:2018:2095); in zaak 037 (Campingmoord te Petten) wordt het door de ACAS geadviseerde nader onderzoek inmiddels door de AG uitgevoerd.

5. *Tot slot*

In de zaak waarin de ACAS in 2019 advies heeft uitgebracht, heeft de ACAS zowel gebruik gemaakt van haar onderzoeksbevoegdheden als (uiteindelijk) geadviseerd tot het doen van nader onderzoek. Een en ander heeft ermee te maken dat het naar oordeel van de ACAS in deze zaak, net als in vier van de vijf zaken waarin de ACAS in 2018 heeft geadviseerd, gaat om een potentieel onveilige veroordeling. Net als de andere zaken die de ACAS sinds de introductie van deze definitie als zodanig heeft aangemerkt schort het ook in deze zaak (zaaknummer 037) aan bruikbare aanknopingspunten. Omdat juist gegevens die in de strafzaak of ter terechtzitting niet aan de orde zijn geweest maar in het opsporingsonderzoek de revue zijn gepasseerd, naar huidige maatstaven wellicht wel vatbaar kunnen zijn voor (nader) onderzoek en bij uitstek een nieuw of ander licht op de zaak kunnen werpen, vraagt de ACAS nog eens aandacht voor de bewaartermijnen van alle stukken in zaken die voldoen aan de wettelijke drempel voor een verzoek tot nader onderzoek.

In totaal heeft de ACAS vijf zaken als potentieel onveilige veroordelingen aangemerkt. Tot op heden is in geen van deze zaken door de Hoge Raad (eind) uitspraak gedaan. Pas dan zal duidelijkheid komen over de vraag of de huidige herzieningswetgeving voldoende ruimte biedt om (ook) potentieel onveilige veroordelingen te redresseren.

Bijlage

Samenvatting van de zaken waarin de ACAS in 2019 een advies heeft uitgebracht

De adviezen van de ACAS worden – tezamen met de beslissing van de procureur-generaal – gepubliceerd op <https://www.rechtspraak.nl/Organisatie-en-contact/Organisatie/Hoge-Raad-der-Nederlanden/Over-de-Hoge-Raad/Bijzondere-taken-HR-en-PG/Paginas/Overzicht-van-verzoeken-tot-nader-onderzoek.aspx>.

Zaaknummer ACAS 037 (zaaknummer HR 17/04051H):

CAMPINGMOORD TE PETTEN

Het hof Amsterdam heeft verzoeker bij arrest van 26 oktober 1995 wegens doodslag veroordeeld tot een gevangenisstraf voor de duur van vijf jaren.

Aangevoerd wordt dat de (als bekennend aangemerkte) verklaringen van verzoeker - waarop de bewezenverklaring in belangrijke mate steunt - onbetrouwbaar zijn hetgeen onderbouwd zou kunnen worden door onderzoek te verrichten naar voorwerpen, door middel van onderzoek naar verklaringen van anderen en door onderzoek naar de bekennende verklaringen.

De ACAS heeft op 16 september 2019 advies uitgebracht en de PG geadviseerd om nader onderzoek te laten doen naar de beweringen van de personen die worden genoemd in het eerdere ingediende herzieningsverzoek. Tevens acht de ACAS het wenselijk om een deskundige te benoemen die (de betrouwbaarheid van) de bekennende verklaring van de verzoeker kan onderzoeken.

Zaaknummer ACAS 032 (zaaknummer HR 16/02722H):

ROSMALENSE FLATMOORD/DOODSLAG TE HINTHAM

Het Gerechtshof 's-Hertogenbosch heeft bij arrest van 29 juni 2007 verzoeker wegens “doodslag” en “bedreiging met enig misdrijf tegen het leven gericht” ontslagen van alle rechtsvervolging en gelast dat verzoeker ter beschikking wordt gesteld met bevel tot verpleging van overheidswege.

Aangevoerd wordt dat de bewijsmotivering van het Hof omtrent het alibi van verzoeker op verkeerde gegevens is gebaseerd, dat een tweetal forensische onderzoeken waarop het Hof zich heeft gebaseerd een aantal fundamentele fouten bevat die tot onjuiste conclusie(s) hebben geleid en dat een uit een onlangs afgelegde verklaring blijkt dat het slachtoffer leed aan waandenkbeelden die haar een duidelijk motief kunnen hebben gegeven om zichzelf te verwonden in/aan haar hals.

De ACAS heeft op 25 juni 2018 advies uitgebracht en de PG geadviseerd om, gelet op de afwijkende conclusies van de door de ACAS ingeschakelde NFI-deskundigen, aanvullend fysiek (bloed)sporenonderzoek te doen aan de kleding en schoenen.

Colofon

Adviescommissie afgesloten strafzaken (ACAS)

Korte Voorhout 8 | 2511 EK 's-Gravenhage

Postbus 20303 | 2500 EH 's-Gravenhage

Telefoon 070 - 361 13 11

www.hogeraad.nl

Uitgave ACAS

Redactie Verena Sebel

Ontwerp en realisatie VormVijf, Den Haag